

Posudek na diplomovou práci Lucie Vašákové

Práce se zabývá tématem nadmíru zajímavým, ale soustavně dosud nezpracovaným: česko-severskými literárními styky na přelomu 19. a 20. století. Je obecně známo, že v této době získala především norská a švédská literatura nebyvalý ohlas a že velké osobnosti jako Ibsen, Strindberg, Garborg a Hamsun silně působily na českou literaturu, zčásti na generaci Moderní revue a především na tzv. generaci buřičů (Toman, Těsnohlídek, Šrámek). Tyto kontakty však dosud nikdo, pokud vím, blíže nezkoumal.

Tohoto úkolu se nyní ujala ve své práci Lucie Vašáková. V úvodních částech mapuje česko-severské kulturní styky do 20. století, načrtává obecné historické pozadí doby a představuje literární život jak v Česku, tak ve skandinávských zemích na konci 19. a na začátku 20. století. (Skandinávské země jsou pojaty v užším smyslu jen jako Dánsko, Norsko a Švédsko.) Následující kapitola registruje ohlas severských literatur v dobových českých časopisech a nakladatelstvích, upozorňuje mj. na významnou roli Huga Kosterky, na periodika Literární listy a Moderní revue, edice Vzdělávací bibliotéka, Knihy dobrých autorů, Světová knihovna. Již tato část práce přináší některé nové poznatky.

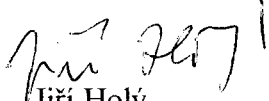
Jádrem a nejrozsáhlejší částí diplomové práce je její čtvrtá kapitola. Probírá soustavně jednotlivé literární druhy (poezie, drama, próza) a výrazné osobnosti, kontakty, literární skupiny i díla (Strindberg, Strindberg-Šrámek, Kristianská bohéma, Garborgovy Umdléné duše, Hamsunovy romány a jejich ohlas u Těsnohlídka, Šrámka, Tomana).

Autorka práce používá, jak sama říká, komparativní metodu genetickou (přímé působení) i typologickou (srovnání na základě analogie produkce či recepce bez přímého vlivu), využívá i postupů imagologie, jež zkoumá obrazy a sebeobrazy národní identity. Domnívám se, že se jí hlavně ve čtvrté kapitole práce podařilo nejen systematizovat dosavadní poznatky, ale také je prohloubit a upozornit na nová fakta a nové souvislosti. Připomínám například srovnání Ibsenova Stavitele Solnesse s Těsnohlídkovou povídkou Vypjatá klenba a Tomanovou básní Smutný večer nebo

komparaci podobností a rozdílů mezi Strindbergem a Šrámkem při líčení postav žen a tématu lásky a partnerského soužití. Zajímavé je také srovnání postav tuláků u Hamsuna a Tomanova. Nabízí se otázka, zda zmiňovaný Strindbergův esej Radosti života, jejíž český Kosterkův překlad vyšel v roce 1894, neinspiroval stejnojmennou básnickou sbírku Tomanova a Šrámkova vrstevníka a přítele Františka Gellnera (1903).

Lucie Vašáková ve své práci prokázala dobrou orientaci v literární historii, velmi dobrou znalost literatury i schopnost srovnávat a interpretovat literární texty. Její práci doporučuji k obhajobě.

12. 1. 2010

Jiří Holý